

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4Csp/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616208144
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1616208144.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom v Hradci Králové, Československé armády 954/7, Česká republika, IČO: 247 85 199, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Gallo, s.r.o., so sídlom v Martine, Jilemnického 4012/30, IČO: 36 715 352, proti žalovanému C., narodenému XX.XX.XXXX, bývajúcemu vo E., o zaplatenie 2 931,83 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 2 856,83 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 982,81 € od 30.9.2015 až do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 60 €, splatných vždy k 25-temu dňu toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky alebo jej časti sa stáva splatným celý dlh.

Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 94,88 %, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.9.2016 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 2 931,83 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2 831,16 € od 24.6.2015 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava (ďalej len „Slovenská sporiteľňa“) uzavrela so žalovaným dňa 2.8.2013 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa zaviazala poskytnúť žalovanému úver vo výške 1 999 € a žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach pod dobu 36 mesiacov od 20.9.2013 v sume 81,25 €. Úver bol poskytnutý žalovanému jednorazovo bezhotovostne. Vzhľadom na to, že žalovaný nesplácal splátky úveru riadne a včas, Slovenská sporiteľňa po predchádzajúcej výzve žalovanému dňa 4.6.2015 písomne oznámila predčasnú splatnosť úveru a žiadala jeho okamžité splatenie. Zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou dňa 29.9.2015, postúpila Slovenská sporiteľňa pohľadávku voči žalovanému vrátane príslušenstva žalobkyni, o čom bol žalovaný upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky. Žalobkyňa listom zo dňa 18.7.2016 vyzvala žalovaného k úhrade dlžnej sumy, žalovaný ju však do podania žaloby neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby bol 2 931,83 € a predstavoval celkovú pohľadávku postúpenú na žalobkyňu pozostávajúcu z istiny 1 982,81 €, úroku vo výške 765,10 €, úroku z omeškania vo výške 100,67 € a z poplatkov vo výške 83,25 €.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe poukázal na to, že je vo veľmi zlej finančnej situácii, toho času je evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, a z tohto dôvodu nemôže uhradiť celú dlžnú čiastku naraz. Preto požiadal o schválenie splátkového kalendára s tým, že je schopný splácať 60 € mesačne.

3. Žalobkyňa v replike doplnila ďalšie skutkové okolnosti. Uviedla, že z histórie splácania úveru žalovaným vyplýva, že tento čerpal poskytnutý úver vo výške 1 999 € 2.8.2013 a uhradil z neho cca 2 splátky spolu vo výške 177,81 €. Ďalej bližšie špecifikovala žalovanú sumu 2 931,83 €, ktorá pozostáva 1/ z istiny 1 982,81 € (poskytnutý úver 1 999 € - zaplatená časť na istine 16,19 €), 2/ z úrokov 765,10 € (celková výška úrokov 893,47 € - zaplatená časť na úrokoch 128,37 €) vyčíslených k dátumu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, 3/ z poplatkov 83,25 €, ktoré pozostávajú a/ z poplatkov za zaslanie upomienky celkom v sume 100 € (4 x 25 €) - uhradených 25 €, t.j. ostalo k úhrade 75 €, b/ z poplatkov za poistenie k úveru celkom v sume 16,50 € (6 x 2,75 €) - uhradených 8,25 €, t.j. ostalo k úhrade 8,25 €, 4/ zmluvných úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne, ktoré k dátumu postúpenia pohľadávky predstavovali sumu 100,67 €. K žiadosti žalovaného o splátkový kalendár uviedla, že žalovaný nijakým spôsobom nespochybnil výšku žalovanej sumy, z čoho vyvodila, že jej nárok v celom rozsahu uznal. Zároveň vyjadrila súhlas s ním navrhovanou splátkou 60 € mesačne.

4. Žalovaný na repliku žalobkyne písomne nereagoval.

5. V predmetnej veci súd nariadil pojednávanie na 7.10.2019, na ktoré predvolal strany. Žalobkyňa ani jej právna zástupkyňa sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčasť ospravedlnili podaním doručeným súdu 13.9.2019. Súd podľa § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobkyne a jej právnej zástupkyne, pojednávanie otvoril, vec prejednal a rozhodol. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 2.8.2013 medzi Slovenskou sporiteľňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vyplýva, že táto poskytla žalovanému úver vo výške 1 999 €, pri dojednanej fixnej úrokovej sadzbe 22,9 % p.a. Výška RPMN bola 28,95 % a priemerná RPMN ku dňu uzatvorenia zmluvy 20,44 %. Celková čiastka, ktorú musel žalovaný podľa zmluvy zaplatiť, predstavovala sumu 2 924,61 €. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 36 pravidelných mesačných anuitných splátkach vo výške 81,25 € splatných vždy v 20. deň kalendárneho mesiaca, pričom prvá splátka bola splatná 20.9.2013 a konečná splatnosť úveru 20.8.2016. Zároveň si strany dohodli, že dlžník je povinný banke platiť poplatok za poistenie k úveru vo výške 2,75 € a to v pravidelných splátkach v periodicite a termíne splátok úveru.

7. Z písomností Slovenskej sporiteľne zo dňa 18.3.2014 označenej ako „Výzva“ vyplýva, že žalovaný bol ku dňu 28.2.2014 v omeškaní so splácaním pohľadávky vo výške 309,69 €, pričom žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy do 15 dní od doručenia výzvy.

8. Z ďalšej výzvy Slovenskej sporiteľne zo dňa 14.5.2015 súd zistil, že výška omeškania žalovaného so splácaním pohľadávky predstavovala ku dňu 12.5.2015 sumu 1 502,54 €, pričom žalovaný bol upozornený, že ak v lehote 15 dní od doručenia výzvy dlžnú sumu neuhradí, banka bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

9. Z písomnosti Slovenskej sporiteľne zo dňa 4.6.2015 označenej ako “Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti” vyplýva, že táto z dôvodu nedodržania dohodnutých zmluvných podmienok oznámila žalovanému zosplatenie úveru k 3.6.2015. Pohľadávka k tomuto dňu predstavovala sumu 2 893,26 €. Oznámenie bolo doručené žalovanému 8.6.2015.

10. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 29.9.2015 Slovenská sporiteľňa postúpila na žalobkyňu pohľadávky uvedené v prílohe č. 1 k tejto zmluve, pričom z jej časti predloženej žalobkyňou vyplýva, že predmetom postúpenia bola aj pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní, ktorej zostatok ku dňu postúpenia predstavoval sumu 2 931,83 €.

11. Z listu Slovenskej sporiteľne zo dňa 8.10.2015 súd zistil, že táto oznámila žalovanému postúpenie predmetnej pohľadávky.

12. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že by chcel dlžnú sumu splácať v splátkach po 60 €.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššej prípustnej výške.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. d/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi Slovenskou sporiteľňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola uzavretá úverová zmluva, ktorou táto poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 1 999 €. Právny vzťah medzi stranami sporu založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné

posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ZoSÚ), keďže Slovenská sporiteľňa pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupovala ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Súd preskúmal obsahové náležitosti úverovej zmluvy a zistil, že táto obsahuje všetky podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 1 a 2 ZoSÚ.

25. Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd žalobu žalobkyne za čiastočne dôvodnú. Žalobkyňa uplatňuje v konaní nárok na zaplatenie pohľadávky z úveru. V konaní nebola sporná skutočnosť uzatvorenia zmluvy o úvere, ani jeho čerpania žalovaným, keďže súd vychádzal zo skutkových tvrdení žalobkyne, ktoré žalovaný nepoprel. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, Slovenská sporiteľňa dôvodne vyhlásila predčasnú splatnosť úveru k 3.6.2015. Došlo aj k riadnemu postúpeniu pohľadávky na žalobkyňu. V danom prípade žalovaný čerpal úver vo výške 1 999 €, pričom do zosplatnenia na istinu úveru zaplatil len 16,19 € a odvtedy už žiadnu sumu. Súd preto považoval nárok žalobkyne na zaplatenie istiny úveru vo výške 1 982,81 € za dôvodný. To isté platí aj vo vzťahu k zmluvným úrokom, ktorých nesplatený zostatok ku dňu zosplatnenia úveru predstavoval sumu 765,10 €. Súd taktiež priznal žalobkyňi aj sumu 8,25 € titulom poplatkov za poistenie úveru.

26. Pokiaľ ale ide o poplatky za upomienky vyčíslené v celkovej sume 75 € (3 x 25 €), súd v tejto spojitosti poukazuje na závery vyslovené v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 7.5.2013 sp. zn. 6Co/126/2012, podľa ktorého v spotrebiteľských veciach poplatky za upomienky umožňujú získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech, ktorý prevyšuje skutočné výdavky žalobcu za upomienku. Zákon za príslušenstvo pohľadávky označuje okrem iného náklady na uplatnenie pohľadávky. Predpokladá teda presné výdavky. Ani pokiaľ ide o škodu, ktorú by veriteľovi bolo dôvodné priznať pre porušenie povinnosti zo zmluvy, nemožno veriteľovi priznať viac ako skutočnú ujmu, či ušlý zisk. Paušálna výška poplatku za upomienku bez transparentného výpočtu skutočných nákladov plne zapadá do definície neprijateľnej zmluvnej podmienky. V ďalšom rozhodnutí zo dňa 21.11.2017 sp. zn. 17Co/115/2017 Krajský súd v Prešove uviedol, že poplatok za upomienku, či výzvu nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mal povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné, netransparentné. Podstatou týchto poplatkov je pridanie bližšie nešpecifikovaných a spotrebiteľovi nevysvetlených nákladov, ktoré nie sú preukázané. Je za hranicou rozumného úsudku, aby poplatok vo výške 15 €, či 30 € sledoval výdavky spojené s vyhotovením a zaslaním upomienky. Poplatok za upomienku nemožno chápať ani ako poplatok za službu, alebo plnenie, ktoré je poskytované spotrebiteľovi. Súd napokon poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 22.5.2014 sp. zn. 9Co/350/2012, podľa ktorého je pre spotrebiteľa vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa. So zreteľom na uvedené závery vyplývajúce zo spomenutých rozhodnutí krajských súdov, s ktorým sa súd v plnom rozsahu stotožňuje, súd žalobu v časti poplatkov za upomienky v sume 75 € ako nedôvodnú zamietol.

27. Nakoľko je žalovaný v omeškaní s plnením peňažného dlhu, žalobkyňi vznikol nárok aj na úrok z omeškania. Výška úrokov z omeškania k prvému dňu omeškania žalovaného, t.j. k 4.6.2015 (dňu nasledujúcemu po mimoriadnom zosplatnení úveru) bola 5,05 % ročne. Suma úrokov z omeškania 100,67 € požadovaná v konaní žalobkyňou zahŕňa zmluvné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne vyčíslené do postúpenia pohľadávky Slovenskou sporiteľňou, teda do 29.9.2015, súd jej preto túto sumu ako dôvodne uplatnenú priznal. Pokiaľ žalobkyňa žiadala aj úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2 831,16 € od 24.6.2015 až do zaplatenia, súd v prvom rade uvádza, že ďalšie úroky z omeškania jej mohol priznať len vo výške 5 % ročne, ktorá bola dohodnutá v zmluve o úvere a až od 30.9.2015, pretože úroky z omeškania za obdobie od 4.6.2015 do 29.9.2015 sú zahrnuté už v sume 100,67 €. Súd je ďalej toho názoru, že žalobkyňi patria úroky z omeškania len z uplatnenej istiny úveru, nie však z nezaplatených zmluvných úrokov, pretože tak Občiansky ako aj Obchodný zákonník možnosť priznania príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) z príslušenstva (zmluvných úrokov) nepredpokladajú, teda neprípúšťajú (k tomu porovnaj najmä rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 24.3.2004 sp. zn. 35 Odo 101/2002, ale aj rozsudok Krajského súdu v Prešove z 22.2.2018 sp. zn. 6Co/31/2017 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 30.5.2017 sp. zn. 6Co/92/2017). Obdobné

konštatovanie platí aj vo vzťahu k vyššie priznaným poplatkom v sume 8,25 €, ktoré taktiež nemožno považovať za súčasť istiny úveru. Vychádzajúc z uvedeného potom súd priznal žalobkyni ďalšie úroky z omeškania už len vo výške 5 % ročne zo sumy 1 982,81 € od 30.9.2015 až do zaplatenia a vo zvyšnej časti požadovaného príslušenstva žalobu zamietol.

28. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe s poukazom na svoju nepriaznivú finančnú situáciu požiadal o možnosť splácať predmetný úver formou splátkového kalendára s tým, že je schopný splácať dlžnú sumu maximálne po 60 € mesačne. Podľa názoru súdu tento jeho prejav nemožno považovať za uznanie nároku ako uvádza žalobkyňa, ale je treba ho výlučne posudzovať len ako žiadosť o povolenie splátok. Nakoľko žalobkyňa súhlasila so splátkami vo výške navrhutej žalovaným, súd s ohľadom na zlú finančnú situáciu žalovaného v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p. uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobkyni dlžnú sumu v splátkach po 60 € mesačne, splatných vždy k 25-temu dňu toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky alebo jej časti sa stane splatným celý dlh.

29. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

32. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 2 931,83 €, pričom žalobkyňa bola úspešná v sume 2 856,83 €, t.j. 97,44 % a žalovaný v sume 75 €, t.j. 2,56 %. Vo veci tak bola úspešnejšia žalobkyňa, ktorej vzniklo voči žalovanému právo na pomernú náhradu účelne vynaložených trov v rozsahu 94,88 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).